

Achtergrondinformatie bij het verhaal van Anneke van den Broeke

door Charlotte de Heij, journaliste AD

Emmy Triesscheijn, de moeder van Anneke, kwam uit een eenvoudig Amsterdams gezin. Op haar 16de kreeg ze haar eerste baantje en werkte ze op het bureau van de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (SDAP), waar haar gevoel voor onrecht aangewakkerd werd. Haar hele leven kwam ze op voor de kleine man en voor mensen die onderdrukt werden. Vader Richard van den Broeke kwam uit een welgesteld Indisch gezin en mocht als oudste zoon in Amsterdam studeren. Hij was een sportieve en sociale man die met iedereen goed kon opschieten. Toen Emmy 27 en Richard 23 was, ontmoette de twee elkaar in Amsterdam en kregen ze een relatie.

'Fijn leven'

Richard wilde graag terug naar zijn geboorteland en nam Emmy in 1939 mee.

Richard kwam te werken op een suikerproefstation. Op 7 december 1939 trouwden ze in Soerabaja. Op 10 oktober 1940 werd Anneke geboren in het gemeentziekenhuis van Pasoeroean.

„Ze hadden een fijn leven”, weet Anneke van haar moeder, ondertussen kijkend naar de laatste foto die in maart 1941 van het jonge gezin genomen is. „Ze hadden een huis, waren opgenomen in de gemeenschap en mijn Indische grootouders woonden in Soerabaja, niet ver van ons vandaan.”

Tot de oorlog uitbrak. Richard werd opgeroepen bij de marine en kwam in Soerabaja terecht. Na de inval van de Japanners werden de manschappen snel van Java weggehaald om te voorkomen dat ze krijgsgevangenen werden.

In de steek gelaten

„Mijn vader is halsoverkop per schip vertrokken. De bestemming was onbekend. Later bleek dat hij ingelijfd werd bij de Engelse marine en in de oorlog meevocht. Omdat hij zijn vrouw en kind achter had moeten laten, droeg hij een schuldgevoel met zich mee. Later werd dat gevoel door mijn moeder ook geuit. Zij heeft zich in de steek gelaten gevoeld door hem.” Na de oorlog bleef Richard in dienst van de marine, waar hij tot aan zijn dood in 1980 werkte. Emmy overleed drie jaar later.

Nationale Indië Herdenking

Elk jaar op 15 augustus worden bij het Indisch Monument in Den Haag alle slachtoffers herdacht van de oorlog tegen Japan en de Japanse bezetting van Nederlands-Indië.

Honderdduizend kinderen en volwassen burgers werden geïnterneerd in kampen, honderdduizenden anderen werden buiten de kampen aan hun lot overgelaten.

De oorlog trof alle bevolkingsgroepen van de koloniale samenleving in de Indonesische Archipel, waaronder Indonesiërs, Molukkers, Indo-Europeanen, Europeanen, Papoea's, de Joods-Indische en Chinees-Indonesische gemeenschap.

De oorlogservaringen en de grootschalige ontheemding erna werken door tot op de dag van vandaag bij inmiddels 2 miljoen Nederlanders met een Indisch oorlogsverhaal in de familie. Het Indisch Monument in Den Haag werd in 1988 onthuld door toenmalig koningin Beatrix.